

Mei 2025 – Jaargang 2, nummer 5

Wij Zêeuwen

E-magazine van Senioren Regio Zeeland,
onderdeel van Senioren Brabant-Zeeland.

P.8
'Ik componeer mijn
eigen Zeeuws
Landschap'

P.6
'Onze complimenten voor
de excursie van Mens en
Religie. We gaan volgend
jaar weer graag mee.'

P.14
'Je kunt geen grote
dingen doen, alleen kleine
met veel liefde'.

P.33
In mei leggen alle vogels een
ei, behalve de koekoek en
de griet die leggen in de
meimaand niet

‘Wij Zêëuwen’
is een uitgave van
Senioren-Zeeland

Blijf ons ondertussen ook volgen op:

 facebook.com/kbo.zeeland.3

en

Voor al het andere nieuws vanuit
Senioren-Zeeland kijkt u op
onze website

<https://senioren-zeeland.nl>

Redactie Wij Zêëuwen:

Jan van den Boom
Lillianne van der Ha
Rob Rijkschroeff

E-mailadres redactie:
wijzeeuwen@kbozeeland.nl

Art Direction

Jan van den Boom

Het toesturen aan ‘Wij Zêëuwen’
van foto’s en teksten impliceert
toestemming tot publicatie.
Toegestuurde teksten worden niet
automatisch geplaatst.

Indien u als afdeling iets te melden
hebt voor ‘Wij Zêëuwen’
of de digitale ‘Wij Zêëuwen’ niet
meer wenst te ontvangen, dan
kunt u dit melden via e-mail:
wijzeeuwen@zeelandnet.nl

Kijk voor het laatste nieuws
op de websites

www.senioren-zeeland.nl of
www.seniorenbrabantzeeland.nl

Voorwoord

Beste lezers,

Pasen wordt net als de maand mei verbonden met nieuw leven. In die zin is het bijzonder dat paus Franciscus juist op tweede paasdag kwam te overlijden.

Nieuw leven, een nieuwe lente. Het stemt tot dankbaarheid, de moeder van alle deugden. Wat ons brengt op Moederdag, vanwege die dankbaarheid en empathie.

Empathie en dankbaarheid zijn ook terug te vinden in de vele afdelingsactiviteiten waarover we ook deze maand kunnen lezen, zoals een bezoek aan de ‘kotmadam’ en een prachtige uitvoering van Intermezzo, het zangkoor van de Senioren in Vlissingen. En wat te denken van wederom prachtige bijdragen van onze vaste columnisten en rubriekenschrijvers.

Op de Kloosterdag in Teteringen werden ontroerende en vaak heel persoonlijke verhalen gedeeld over hoe mensen van huis uit hadden leren bidden. Opvallend veel mensen, ook niet-kerkgangers, bidden nog dagelijks. U raadt het al: heel vaak doen zij dat uit dankbaarheid, vol empathie voor hun dierbaren.

Tom Brooijmans is binnenkort zestig jaar priester. Hij was jarenlang docent levensbeschouwing, eerst in Vlissingen, later in Goes. Als pastor gekend op de Bevelanden en Walcheren, op Schouwen-Duiveland en in Zeeuws-Vlaanderen.

Binnen de KBO was Tom, als opvolger van Jan Aarts, vele jaren actief als pastoraal adviseur.

Op zondag 8 juni (om 14.00 uur) hoopt hij zijn priesterjubileum te vieren met een H. Mis in Ovezande. Uit dankbaarheid.

U bent van harte uitgenodigd.

Veel leesplezier

Inhoud

5

12

18

22

26

- 2 Info
- Voorwoord
- 3 Inhoud
- Activiteit afdeling**
- 4 Op het bankje bij de 'Kotmadam'
- Activiteit Mens en Religie**
- 6 Dagtocht naar de abdij van Averbode en de abdij van Scherpenheuvel
- Rubriek 'Kunst in Zeeland'**
- 8 Ik componeer mijn eigen landschap
- Commissie Zingeving en Identiteit**
- 11 Kloosterdag 'Weer (samen) leren bidden'
- Activiteit afdeling**
- 12 Senioren Middelburg-Veere bezoekt Museum Vlissingen
- Column Ton Roumen**
- 14 Toewijding
- Algemeen**
- 15 Reizen met leeftijdskorting
- 16 The Passion
- Activiteit afdeling**
- 18 Gezellige muzikale middag in Hof ter Vate met Intermezzo
- Algemeen**
- 19 Lintjesregen in het Zeeuwse
- Senioren Zeeland**
- 20 Tom Brooijmans, 60 jaar priester
- Rubriek 'Natuur in Zeeland'**
- 22 De Plaat van Oude Tonge
- Activiteit afdeling**
- 25 Jaarvergadering Senioren Philippine
- Algemeen**
- 26 Moederdag. De liefste moeder van de wereld
- Hersenspingsels**
- 28 Dag Moeder
- Algemeen**
- 29 Ave Maria
- Rubriek Wat verhalen vertellen**
- 30 Erme Job, twidde bedrief
- Algemeen**
- 32 Ei, ei, ei, in mei leggen alle vogels een ei
- Activiteit afdeling**
- 35 Zonnige start Jeu de Boule seizoen in Ovezande

Mei 2025

Op het bankje van **'kotmadam'**

De Leuvenreis van KBO-Schouwen-Duiveland op vrijdag 11 april 2025

Met 100 leden naar Leuven; circa 30% van ons ledenbestand heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt om deze mooie plaats in België te bezoeken.

We vertrokken met twee bussen vanaf het Hatfieldpark in Zierikzee. Iedereen was ruimschoots op tijd en na enige strubbeling met twee “illegale” reizigers die in de verkeerde bus waren gestapt, werd de reis ingezet naar Leuven door onze twee chauffeurs van Busbedrijf Van Oeveren, Cor en Jacco.

Ze hadden ontheffing aangevraagd om ons zo dicht mogelijk bij het centrum af te zetten. Dit ging niet helemaal op vanwege een evenementenvorbereiding daar, maar het was toch eenvoudig aan te lopen.

Els had weer een keurige opsomming gemaakt van bezienswaardigheden en de locatie van het VVV in Leuven. Menigeen heeft het VVV bezocht om met name een wandeltocht door deze prachtige stad te maken langs het stadhuis, Klein en Groot Begijnhof en kerken in Leuven; de Sint-Pieterskerk, Sint Michielskerk en de Sint Antoniuskapel, waar de beschermheilige van onze parochie Pater Damiaans crypte is ondergebracht in 1936.

Bij de start van onze wandeltocht liepen we tegen een postbode op de fiets aan met ‘aanhangwagen’ die op z’n Bels antwoord gaf op een paar vragen van ons. Lachen geblazen en op de vraag hoelang hij over zijn rit in de binnenstad deed, was zijn gevatte opmerking ‘zodra de kar leeg was’. Hij eindigt altijd op de Oude Markt om zijn dienst af te sluiten met een pint. Nou, die Oude Markt met zijn talloze restaurants en terrassen was niet te ontlopen. Je raakt de tel kwijt, maar dat is ook niet vreemd in deze studentenstad.

Het wordt ook wel de “langste toog van Europa” genoemd. Veel foto’s zijn genomen van de pracht en praal die Leuven te bieden heeft.

Ook het bankje van ‘kotmadam’ was een gewild object om op de foto te gaan. De hospita’s van de studentenappartementen worden in de volksmond ‘kotmadam’ genoemd. De Belgische studenten die op kamers gaan, gaan op ‘kot’!

Dat Leuven de hoofdstad van het bier wordt genoemd met vroeger zelfs 30 brouwerijen moge wel duidelijk zijn. Nu zijn er zoveel niet meer en voert met name Stella Artois de boventoon.

We hebben weer enorm genoten van dit reisje en de mix van 1x Nederland en 1x België per jaar slaat duidelijk aan. Wordt Mechelen volgend jaar in het voorjaar het nieuwe uitje?

Tekst: Kees Verkaart. Foto's: Erik Steegmans.

Dagtocht naar **de abdij van Averbode** en **de basiliek van Scherpenheuvel**

Op woensdag 23 april 2025 vertrok in alle vroegte een bus van de firma Van Oeveren te Zierikzee met vijftig enthousiaste Zeeuwse KBO-ers (KBO-Zeeland bestaat nog even) op excursie naar België. De commissie Mens en Religie had zich al geruime tijd daarvoor georiënteerd op een zinvolle excursie naar België waarin zaken als ontmoeting, stilte en zingeving optimaal aan de orde konden komen.

Het oog viel al snel op een bezoek aan de basiliek van Scherpenheuvel, het bekendste bedevaartsoord van Vlaanderen, en -wat verderop in het Vlaamse land- de Abdij van Averbode. Al snel zou blijken dat deze keuze een schot in de roos was.

daaruit oostwaarts richting Antwerpen. Bij de ring van Antwerpen belandden wij al snel in een file die ons in Nederland bij het ochtendspitsuur ook niet vreemd voorkomt. Geen nood, onze chauffeur bleef de rust zelve en schatte het evenwicht tussen vertraging aan de ene kant en het doel om op tijd te arriveren aan de andere kant uitstekend in.

Jammer dat een korte pauze voor o.a. toiletbezoek en tijd voor de eierkoeken van Lilianne erbij in schoot. Niet getreurd, we arriveerden op tijd in Scherpenheuvel en de inwendige mens zou –zo bleek later- niets tekortkomen.

Bedevaartsoord Scherpenheuvel

Ruim voor 11.00 uur arriveerden wij in Scherpenheuvel. Onze passagiers benutten de tijd om ofwel alvast de basiliek gewijd aan Onze Lieve Vrouw van Scherpenheuvel te bezichtigen of een drankje te nemen in een van de vele omliggende restaurants of staminess.

Om 11.00 uur begon de gelezen H. Mis met als voorganger bisschop Looijen. Hij leidde ons bezoekers op een eenvoudige wijze door de dienst waarin het evangelie van de Emmaüsgangers centraal stond en een mooie verbinding werd gelegd tussen het Verrijzenisverhaal van Christus en het droevige maar toch met Pasen samenvallende nieuws van de dood van paus Franciscus.

Na afloop hebben de meesten van ons nog een rondgang gemaakt door de zeven kapellen van de basiliek die pasten in het zevenhoekige grondplan van de basiliek. Zeven is immers in de katholieke traditie een heilig getal.

Diner in Brasserie De Ram

Om 12.00 uur betraden wij het gezellige etablissement De Ram, waar wij op de bovenverdieping getrakteerd werden op een heus drie-gangen-diner. Wij konden genieten van een waarlijk heerlijk Bourgondisch diner.

Werkelijk aan niets ontbrak het ons. Door de snelle service konden wij zowel op het gemak dineren als op tijd bij de bus aanwezig zijn voor het vervolg van onze trip naar de Abdij van Averbode.

H. Mis in de basiliek van Scherpenheuvel

Onze enthousiaste chauffeur loodste ons van de laatste opstapplaats Terneuzen richting Zelzate/Gent en van

Genieten van een overheerlijke diner.

De abdij van Averbode

Iets na 14.00 uur werden wij hartelijk ontvangen in de woning van de abt door een tweetal gidsen. Zij stelden voor om vanwege de inmiddels neervallende lichte regen eerst een film in deze woning van de abt te bekijken over de ontstaansgeschiedenis van de abdij en zijn bewoners alvorens de abdij te bezichtigen en tenslotte een bezoek aan de abdijswinkel te brengen.

De film gaf een mooie inkijk in het leven van de Norbertijner-orde. Gelet op hun witte gewaden worden de Norbertijnen ook wel “witheren” genoemd. Intern staan de vaste getijden-bijeenkomsten in de abdij centraal. Driemaal per dag komen de kloosterlingen bij elkaar voor gebed. Kristalhelder klinken hun mooie gezangen in de abdijsruimtes.

Naast het interne kloosterleven houden de Norbertijnen zich ook strikt aan hun maatschappelijke opdracht, n.l. de zending die zij vanuit de abdij naar buiten te verrichten hebben.

In de woorden van de gids leiden de Norbertijnen een “vita mixta” ofwel een gemengd leven van contemplatie binnen het klooster en de pastorale praktijk daarbuiten. Indrukwekkend vond ik hun daadwerkelijke inzet in parochiekerken buiten het klooster.

Indrukwekkend vond ik ook de daaropvolgende rondgang in de abdijskerk.

Aandachtig luisterend naar de gids in Averbode.

Meerdere prachtige orgels waren in de kerk aanwezig. De koorbanken voorin de abdijskerk waarin de kloosterlingen tijdens de diensten plaatsnemen waren vormgegeven in prachtig houtsnijwerk. Opvallend is ook de plattegrond van de abdijskerk. Niet voorin een beperkt priesterkoor met middenin en achter een grote ruimte voor de kerkbezoekers, maar juist -typisch voor de abdij- een omgekeerd kruisprofiel, d.w.z. een korte kant voor de kerkbezoekers in het midden (links en rechts) en een lange kant voor de kloosterlingen in een langgerekt priesterkoor. We besloten de rondgang met een wandeling door de gangen waarin de diverse portretten van de opeenvolgende abten te zien waren.

Tenslotte kregen we nog ruim de gelegenheid om de abdijswinkel te bezichtigen en eventueel een drankje te nemen in het belendende restaurant. Al met al een heel geslaagde dagtrip.

Tekst: Ron Nuytinck

Foto's: Riek van Zeventer

Leden commissie Mens en Religie.

Rubriek 'Uit de kunst'

A stylized painting of a landscape. On the left, a large, gnarled tree with a thick trunk and green foliage stands prominently. A winding river flows from the bottom right towards the center. In the background, a small village with red-roofed houses and a white church is nestled on a hill. A large, bright sun with orange and yellow rays is positioned in the upper right corner. The sky is a mix of light blue and white. The overall style is soft and painterly, with visible brushstrokes and a gentle color palette.

**Ik
componeer
mijn eigen
landschap**

Landschap met zon.

Het Zeeuwse landschap

‘Hoewel er geen direct aanwijsbare specifieke gebieden in mijn schilderijen aan te duiden zijn, is het Zeeuwse landschap wel degelijk een grote inspiratiebron voor mij. Ik wandel of fiets regelmatig door de Zak van Zuid-Beveland. Langs de dijk bij Ellewoutsdijk, of door de Poel met zijn holle-bollige weitjes. Bij Sluishoek nabij Nisse, of langs de meanderende watergangen, welen en sloten bij de Westeindse Weel.

Ik verwonder me dan over het prachtige landschap in dit gebied. Het weidse van Zeeland boeit mij mateloos. Sommige boompartijen in de verte gezien bij hofsteden, zoals de Mooije Staak, vormen vaak de achtergrond in mijn schilderijen.

Terugblik.

Een beeld in vlakken

Ik zie het landschap altijd in kleurvlakken, of dat nu akkervelden zijn in de Nieuwe Kraaijerpolder of de polders onder Nisse, het maakt niets uit. Bij alles wat ik zie, ook bij bomen en luchten, is er in mijn hoofd gelijk een vertaalslag naar een beeld in vlakken.

Zuid-Beveland

Als ik buiten ben, maak ik nooit schetsjes of foto's van wat ik waarneem. Alle indrukken sla ik op in mijn hoofd. Nadien komen die herinneringen dan weer in een andere combinatie in een schets en later op het doek terecht.

Ik begin met een ruwe opzet van de idee die ik wil uitwerken. Al doende groeit dit beeld en verandert het constant. Schilderend op het doek ga ik dan verder met dit proces en wijzigt het beeld nog steeds. Ik componeer zo mijn eigen landschappen. Toch zijn in al mijn werken duidelijk de specifieke kenmerken van het Zeeuwse landschap aanwezig.

Ik ben voortdurend bezig het geschilderde beeld te vervolmaken, evenwel zonder me te veel in de details te verliezen.

Impressie strand.

Ruimte voor werkelijkheid en symboliek

Mijn schilderijen zijn gebaseerd op de werkelijkheid, maar dan impressies opgebouwd uit herkenbare landschappelijke elementen met daarbij mijn eigen persoonlijke invulling. Vaak zit er echter ook een stukje symboliek in, waardoor de kijker zelf de ruimte krijgt om zijn eigen fantasie te gebruiken.

Zoals gezegd, ik hou van de Zeeuwse ruimte. Bossen boeien mij veel minder. Mijn landschappen schilder ik het liefst met acrylverf op groot formaat linnendoek.

Stranden, ook weer opgebouwd uit vlakken, doe ik meestal in een aquareltechniek, vaak gecombineerd met inkt, op papier. Voor mijn boekillustraties gebruik ik altijd deze techniek’.

Ga maar-Liefhebben is loslaten

Illustraties

Het werk van Jopie omvat aquarellen, gemengde technieken, acryl- en olieverven. Ze schildert strandimpressies en polderlandschappen en is geboeid door de relatie tussen ouders en kinderen in de verschillende stadia van het leven.

Daarnaast verzorg ik veel illustratiewerk.

Avond in Zeeland.

Zo verscheen ‘Waer a 't arte vol van is’, een Zuid-Bevelandse vertaling van het bijbelboek Hooglied. De omslag en de tien illustraties in full colour zijn aquarellen van mijn hand en zijn volledig afgestemd op de inhoud. Ook illustreerde ik ‘Wieze Woorden’, spreken uit verschillende religies. ‘Openbaerieng in beeld’, een Zeeuwse vertaling van het boek Openbaring, bevat meer dan dertig aquarellen van mijn hand. Verder illustreerde ik vertalingen van ‘Genesis’ en ‘Meschien wè’, verhalen van Toon Tellegen. ‘Onderweg’ is mijn boek met verhalen en illustraties in het Zuid-Bevelands dialect. ‘Kleine gedachten’ bevat mijn gedichten en illustraties. ‘Kwa zei bure’ en ‘Wat a m’n moeder aoltied zei’ zijn boeken die samengesteld zijn door mijn man en mij.

Bronnen: Van den Boom, Jan (samenstelling en redactie), 2017: Uit de Kunst, hedendaagse landschapsschilders van Zeeland

www.jopie-minnaard.nl

Jopie Minnaard is geboren in Ellewoutsdijk (1940) en is opgegroeid in een fruitkwekers-gezin. Haar ouders stonden niet onwelwillend tegenover de ontwikkeling van het tekentalent van hun dochter. Maar naar de Kunstacademie gaan zat er toch niet in. Later ging Jopie Minnaard tekenlessen volgen bij de kunstschilder Gerard Menken in Kloetinge. Daarna heeft zij een geheel eigen schilderstijl ontwikkeld.

Jopie Minnaard heeft ook boeken geschreven en die uiteraard zelf geïllustreerd. Meer weten?

www.jopie-minnaard.nl

Kloosterdag

'WEER (SAMEN) LEREN BIDDEN'

De missionarissen van Steyl

Op 4 april 2025 heet de 87-jarige pater Cees Maes de meer dan vijftig deelnemers aan de kloosterdag 'Weer (samen) leren bidden' welkom in het voormalig klooster van de Nederlandse provincie van de missionarissen van Steyl in Park Zuiderhout in Teteringen. Hij vertelt begeistert over zijn orde, de SVD: Societas Verbi Divini, in 1875 opgericht door Arnold Janssen, een priester uit het Duitse Goch, die in 2003 heilig verklaard werd. Tegenwoordig telt de congregatie ruim 6000 leden wereldwijd. Sinds 1990 is sprake van zogenaamde Nieuwe Missionarissen, jonge mensen uit India, de Filippijnen, China, Congo, Polen, Ghana en Indonesië, die in Nederland 'het missiewerk' voortzetten en laten zien dat een multiculturele samenleving in de praktijk mogelijk is.

Hoe moet ik bidden?

Peter Nissen, die samen met leden van de commissie zingeving en identiteit deze kloosterdag heeft voorbereid, nuanceert de titel voor zijn lezing in zijn eerste de beste zin naar: *hoe kan ik bidden?*

Emeritus-hoogleraar Peter Nissen stelt ons en zichzelf de vraag: 'Hoe moet ik bidden?'

Bidden is een keuze, een kans, een uitdaging, maar absoluut geen verplichting.

Uit onderzoek uit 2005 blijkt dat 25% van de ondervraagden zich kerkelijk noemde, 60% gaf aan regelmatig te bidden. In 2015 gaf 47% van de geënquêteerden aan regelmatig te bidden, van wie 20% zelfs iedere dag. Binnenkort verschijnen de cijfers van het onderzoek uit 2025.'

De kapel nodigt uit tot inkeer.

'Laten we ons bewust worden van het feit dat we al kunnen bidden; we kennen momenten van verzuchting, we vragen om hulp, we wandelen door de natuur geraakt door emotie, verwondering, betrokkenheid, compassie. We bidden uit dankbaarheid. Onze zorgen over de wereld getuigen van ons verlangen naar een betere wereld; dat verlangen voedt de hoop, en hoop staat boven optimisme.

Bidden verandert de wereld niet, maar bidden kan wel mensen veranderen. Bidden is een goed gesprek met jezelf in de hoop dat iemand meeluistert. Bidden is je handen openen voor God, zo zei Henri Nouwen.

Commissie zingeving en identiteit

Martien van Duijnhoven, met ondergetekenden een van de organisatoren van de dag, deelde hoe hij van huis uit heeft leren bidden en dat in zijn werkzame leven dankbaar heeft toegepast. Treffend laat hij zijn kwetsbaarheid zien: door ziekte getroffen kwam hij van 'afkeer' toch weer uit bij werkelijk bidden.

Zijn verhaal stimuleert velen in de vier verschillende gespreksgroepen ook hun levenservaringen te delen.

Deelnemen aan de liturgie is gaan zitten als een bloem in de zon

Anne Marie Bos vertelde over haar leven bij de Karmel in Nijmegen. Ze voelt zich verbonden met die oer-oude psalmen die ons vertellen over spiritualiteit, de relatie tot God, de mens, de gemeenschap, onszelf.

Psalmviering 20

Uiteindelijk neemt ze met haar gitaar en haar prachtige zangstem iedereen mee in psalmviering 20: *Jouw aanwezigheid indachtig zijn wij hier bijeen, wij roepen jouw naam: Wees nabij.*

Eenieder is het erover eens: we hebben vandaag weer samen leren bidden; in verbondenheid, in stilte, in ontmoeting, in het delen van de maaltijd.

Tekst: Rob Rijkschroeff

Foto's: Jos Vermunt

Lees- en luistertips:

Peter Nissen: Kloostercast

Anne-Marie Bos: Titus Brandsma

Spiritualiteit dichtbij in 14 teksten

Senioren Middelburg-Veere bezoekt Muzeeum Vlissingen

Op zaterdag 5 april hebben leden van de afdeling het Muzeeum in Vlissingen bezocht. Twee sportievelingen hadden de fiets gepakt om naar Vlissingen te gaan. Ze hadden de wind mee, dus zo sportief was het nu ook weer niet. Twee leden die minder goed ter been waren hadden een taxi-bus geregeld. De anderen reisden met het openbaar vervoer en moesten daarna nog ongeveer tien minuten lopen.

Het verzamelpunt was de brasserie Evertsen, tijd om bij te komen van de reis en te genieten van de koffie en thee die door het bestuur werd aangeboden. Daarna gingen we op weg naar het Muzeeum, zij het met enige vertraging, want één van de dames had haar tas in het restaurant laten staan.

Michiel de Ruyter.

Binnen ging iedereen met de audiotour het museum bekijken. Met beeld en geluid leerden we over de Gouden Eeuw en vooral over Michiel de Ruyter. We kwamen hem eerst tegen als schooljongen en weten nu niet meer zeker of hij wel of niet de Sint Jacobstoren heeft beklommen. Hij kwam in dienst bij de heren Lampsius die zich bezighielden met handel overzee, slavenhandel en kaapvaart. Daarmee werden de broers de rijkste Zeeuwen en ze waren daar erg trots op.

Eerst werd Michiel kapitein op een koopvaardijship van genoemde firma en daarna admiraal op de vloot van de Verenigde Nederlanden. Deze geschiedenis is algemeen bekend, maar heel goed uitgebeeld in het museum. Ook aan de negatieve kanten van het bedrijf werd aandacht besteed.

Na dit bezoek ging ieder zijn/ haar eigen weg. Sommigen gingen weer direct naar Middelburg, anderen bleven nog even in Vlissingen.

Tekst: Ko Pluijmers. Foto's: Annemarie Pluijmers.

Toewijding

Ik bezocht het Cuypershuis, een museum over het leven en werk van de bekende architect Pierre Cuypers (1827-1921) dat gevestigd is in zijn – en mijn – geboortestad Roermond. Hij maakte lange dagen, werkte van zes uur 's ochtends tot half twaalf 's avonds.

Die discipline, tezamen met een groot netwerk van relaties, maakte het voor hem mogelijk maar liefst 170 kerken en 120 seculiere gebouwen te ontwerpen, te bouwen of te restaureren. Het Rijksmuseum en het Centraal Station in Amsterdam zijn bekende bouwwerken die door hem zijn gerealiseerd.

Met zulke lange werkdagen (en een lang leven) kun je veel tot stand brengen. Maar dat is niet het enige. Zijn werk laat zien wat zijn aandacht had. En alles wat aandacht heeft, groeit.

Behalve lange werkdagen en aandacht was er nog iets wat meespeelde: toewijding.

Pierre Cuypers leefde in een tijd waarin het katholicisme in Nederland na eeuwen van onderdrukking weer tot bloei kwam.

Hij zag architectuur als een middel om deze heropleving mede mogelijk te maken en de katholieke gemeenschap te versterken. Hij wilde de katholieke gemeenschap op de kaart zetten en tot een factor van betekenis maken.

Behalve de aandacht en energie die hij in zijn werk stak, beschikte hij over een krachtige en heldere visie gebaseerd op het christendom.

Een zingevende visie kan een krachtige drijfveer zijn om je leven vorm te geven, want deze kan je vleugels geven en voor daadkracht zorgen.

Een zingevende visie kan een krachtige drijfveer zijn om je leven vorm te geven, want deze kan je vleugels geven en voor daadkracht zorgen. Dat was bij Cuypers zeker het geval.

Een heldere en krachtige visie inspireert, geeft richting, ordent en zet je aan tot daden. Maar dat niet alleen. Mensen die inspiratie halen uit een zingevende visie herstellen na een ziekte sneller dan mensen die niet uit een zingevende visie kunnen putten, blijkt uit onderzoek.

Zo'n visie hoeft niet noodzakelijk groots en meeslepend te zijn en aan te zetten tot een welhaast onmenselijke dadendrang zoals in het geval van Cuypers.

Een visie kan ook schijnbaar klein zijn en ten grondslag liggen aan de mantelzorg die je voor je oude vader aan de dag legt of aan je besluit kinderen in de openbare bibliotheek periodiek voor te lezen. Het gaat erom te handelen vanuit liefde.

Moeder Teresa zei ooit al dat je geen grote dingen kunt doen, alleen kleine, met veel liefde. Het tot stand brengen van veel imposante gebouwen lijkt haaks te staan op wat moeder Teresa voorstond, maar is dat niet omdat liefde en toewijding kwaliteiten zijn die veel of weinig en klein of groot overstijgen.

Ton Roumen is een ervaren coach, retraiteleider en spreker.

Hij publiceert boeken en artikelen over spirituele thema's.

Reizen met leeftijdskorting!

OVpay & DigiHulplijn: samen maken we reizen met leeftijdskorting nog makkelijker

Goed nieuws voor reizigers van 4 t/m 11 jaar en vanaf 65 jaar! Sinds juli 2024 kunnen zij de 34% leeftijdskorting in bus, tram en metro koppelen aan hun betaalpas. Een OV-chipkaart is hiervoor niet meer nodig.

Al meer dan 100.000 reizigers hebben hier inmiddels gebruik van gemaakt. Mensen die hierbij ondersteuning willen kunnen voortaan gratis contact opnemen met de DigiHulplijn. OVpay: de toekomst van betalen in het OV. OVpay is het nieuwe in- en uitchecken in het OV.

De medewerkers zijn opgeleid om reizigers te helpen met OVpay en nemen daar alle tijd voor. De DigiHulp-lijn is bereikbaar van maandag t/m vrijdag van 8.00 - 22.00 uur en zaterdag van 9.00 - 18.00 uur.

Bel 0800 – 1508 of mail naar vragen@digihulp.nl
Voor meer informatie, bezoek www.digihulp.nl

Makkelijker instellen met de OVpay-app
OVpay maakt betalen in het OV steeds slimmer en makkelijker.

Sinds juni 2023 kunnen reizigers in heel Nederland in- en uitchecken met hun betaalpas, creditcard of mobiel. Later dit jaar wordt de nieuwe OV-pas gefaseerd geïntroduceerd. De betaalpas en de OV pas vervangen op termijn de huidige OV-chipkaart.

Samenwerking met de DigiHulplijn: gratis extra hulp voor wie dat nodig heeft. Niet iedereen is even digitaal vaardig. Daarom werkt OVpay vanaf maart 2025 samen met de gratis DigiHulplijn. Medewerkers van de Digi-Hulplijn helpen reizigers telefonisch met al hun digitale vragen, onder meer bij het instellen van leeftijdskorting op de betaalpas.

De OVpay-app is sinds de introductie van leeftijdskorting ook verder verbeterd, waardoor reizigers leeftijdskorting eenvoudiger zelf kunnen toevoegen.

Dankzij duidelijke instructies per bank is het proces nóg toegankelijker. De app helpt onder andere bij het koppelen van de leeftijdskorting aan de betaalpas, met uitleg die aansluit op de werkwijze van elke bank.

Meer kortingsmogelijkheden. Behalve leeftijdskorting is het bij de meeste OV-bedrijven inmiddels mogelijk ook andere kortingsproducten te koppelen aan de betaalpas. Meer daarover is te vinden op de websites van de verschillende OV-bedrijven.

‘Door toenemende spanningen en onzekerheid in de wereld zien we de behoefte aan religieuze zingeving toenemen’, zegt Fred van Lieburg, hoogleraar religiegeschiedenis.

Zou dat de reden zijn waarom The Passion met het jaar populairder wordt?

The Passion in Terneuzen

Hoe het ook zij, The Passion in Terneuzen kreeg in en rond de Goede Week veel aandacht, niet alleen in de landelijke media, maar natuurlijk ook in de PZC en bij Omroep Zeeland.

In de maand april waren er ook veel berichten over het groeiende geloof, met name onder jongeren. In zo’n onderzoek worden de gegevens dan altijd afgezet in de tijd, bijvoorbeeld over periodes van tien jaar. Ook zie je vergelijkingen tussen generaties en geloofsrichtingen. Nog altijd staan de katholieken bovenaan in aantal.

Meer dan 60% van de 75-plussers noemt zich gelovig

Ook weten we uit ervaring in onze eigen regio’s dat er steeds meer mensen -met name katholieken- niet of nauwelijks naar de kerk gaan. ‘Bijna driekwart van de katholieken gaat zelden of nooit naar een H. Mis’, zo stelt het onderzoek.

Rond christelijke feestdagen, met name rond Pasen, zie je heel veel mensen, veelal van jongere generaties, openlijk uitkomen voor hun beweging richting het geloof. De kerk leeft op.

75% van de jongeren tussen 18 en 25 jaar is niet-gelovig

Het Passionkoor

Ineens stond hij daar op Witte Donderdag in het Passion-koor op

het Stadhuisplein in Terneuzen. Een jonge dertiger uit Wemeldinge. U kunt hem eerder hebben zien optreden bij de Nationale Herdenking in het Watersnoodmuseum in Nieuwerkerk, op Tweede Kerstdag bij de Caritas in Goes of bij een concert voor een plaatselijke KBO-afdeling. We hebben het over Wim Steenbakker.

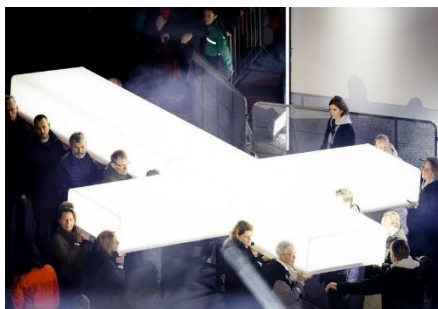
“Voor mij als zanger/gitarist was het natuurlijk een enorme eer en uitdaging om deel te mogen uitmaken van The Passion 2025, te meer omdat Zeeland landelijk aandacht trok.

Ook het thema van dit jaar ‘Ik ben bij je’ spreekt mij bijzonder aan.” Wim is katholiek opgevoed en kan zich goed vinden in wat The Passion voor ogen heeft, het Paasverhaal aan een breed publiek presenteren.

Het koor op de trappen van het Stadhuis van Terneuzen.

‘We leven in een tijdperk van individualisme. Ik zoek, ook door mijn muziek, naar verbinding en gemeenschapszin; er voor elkaar willen zijn. Juist in deze tijd is het zo belangrijk om te kijken naar anderen, mensen binnen te laten, je horizon te verbreden en er te zijn voor de mensen die niet tot je eigen ‘bubbel’ behoren, mensen die je niet kent. In die zin sprak het openingsnummer, een bewerking van Horizon van Bløf mij ook erg aan.’

Lopend met het kruis door de binnenstad van Terneuzen.

Persoonlijke achtergrond

‘Ik kom uit een warm gezin, met liefdevolle ouders en een lief zusje, die er altijd voor mij zijn. Ik ervaar thuis onvoorwaardelijke liefde. Heb ook meegekregen dat je kracht kunt putten uit het geloof. Het raakt me nog steeds als ik onze parochiekerk in Goes binnenstap. Zo was het ook een kleine stap om voor de Caritas op Tweede Kerstdag op te treden.

Vanuit mijn muzikale talent kan ik er voor anderen zijn en mensen samen laten komen en met elkaar verbinden. Soms zijn mensen echt geraakt tijdens een optreden en vergeten ze even alles of vinden ze steun in de muziek.’

Waar woorden tekort schieten, spreekt de muziek

‘Mensen worden geraakt door het paasverhaal, op een hedendaagse manier verteld. Zo zong Eva Simons op een aangrijpende manier het lied ‘Waarom fluister ik je naam nog?’

Dit nummer werd in 1984 gezongen door Benny Neyman. Later werd bekend dat Eva tijdens de repetities van The Passion een miskraam heeft gehad. De manier waarop zij het lied vertolkte, kreeg daardoor nog meer lading.’

‘Heel bijzonder was ook dat Dorian Bindels in zijn rol van Jezus bij het slotlied, het themalied ‘Ik ben bij je’ handenschuddend door de mensenmenigte liep. Veel mensen werden daardoor geraakt.

Zelf heb ik dat nummer ook aan mijn repertoire toegevoegd en heb ik het op paaszaterdag vertolkt tijdens een paasdienst in verzorgingstehuis Ter Weel in Goes en op een verjaardagsfeest op diezelfde zaterdag.’

Jezus bij Pilatus.

Wel passend om dit interview te eindigen met de tekst van het refrein van ‘Ik ben bij je’:

*Alles gaat voorbij
Aan alles komt een eind
Ja dat is wat ik zei
Treur maar niet om mij
Want waar je ook zal zijn
Oh ik ben bij je
Heb maar geen verdriet
Leef maar en geniet
Tot we samen zijn
Treur maar niet om mij
Want waar je ook zal zijn
Oh ik ben bij je
Bij je
Ik ben altijd bij je
Bij je
Tot aan het einde*

Klik op de link naar een door Wim gezongen versie van ‘Ik ben bij je’.
Zie: <https://wimsteenbakker.nl>

Bron: Optreden verjaardagsfeest
19 april 2025.

Link:
<https://wimsteenbakker.nl/news/ik-ben-bij-je-interview-kbo/>

Wim Steenbakker boven op het stadhuis kort voor de uitvoering.

Tekst: Rob Rijkschroeff
Foto's: archief Wim Steenbakker

Gezellige muzikale middag in Hof ter Veste met Intermezzo

Vrijdagmiddag 11 april was er een uitvoering van Intermezzo, het koor van Senioren-contact Middelburg-Veere.

Onderweg kwam ik al helemaal in de stemming door het vrolijke vogelgezag dat mij begeleidde. Ondanks het prachtige weer was de zaal in Ter Veste goed gevuld.

De entree was gratis, de koffie/thee werd bij binnenkomst alvast betaald, zodat alles in de pauze snel verliep.

Voor de pauze onder andere een gezellige potpourri van Hollandse liedjes. Toke Thomas droeg een zelfgemaakt gedicht voor en daarna waren o.a. De spotvogel en nog meer voorjaarsmuziek aan de beurt.

Vervolgens speelde Lenie Stokman, de dirigente van het koor, een pianosolo van Felix Mendelssohn-Bartholdy.

Na nog enkele liederen van het koor volgde een verrassings-optreden! Dit was eigenlijk een ode aan de medewerkers van Ter Veste die altijd klaar staan om ervoor te zorgen dat de zaal er picobello uitziet. Deze medewerkers lieten ons zien hoe ze dat doen.

Na de pauze was het publiek aan de beurt. Er lagen boekjes op tafel met allerlei bekende liederen die door iedereen uit volle borst werden meegezongen.

Het was een gezellige, vrolijke en muzikale middag met dank aan alle medewerkers.

*Tekst: Ko Pluijmers.
Foto: Annemarie Pluijmers*

Lintjesregen in het Zeeuwse

De burgemeesters van Goes, Hulst, Reimerswaal en Terneuzen hebben afgelopen vrijdag een vijftal leden van Senioren Zeeland benoemd tot Lid of Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Een onderscheiding waar ook Senioren Zeeland trots op kan en mag zijn.

Proficiat hiermee. Leuke bijkomstigheid: ook onze vaste columnist over de natuur in Zeeland, Chiel Jacobusse, is benoemd als Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

De gelukkigen in alfabetische volgorde:

Jan van den Boom uit Kloetinge Ridder in de Orde van Oranje-Nassau

De heer Van den Boom is al meer dan zestien jaar bestuurslid van 't Gilde de Bevelanden, waar hij vice-voorzitter is en bovendien verantwoordelijk voor de public relations. Van den Boom is bestuurslid geweest bij BZW/NCW-Zeeland en medeoprichter van OCG Goes. Hij is ook vrijwilliger bij KBO Zeeland en KBO Goes, waar hij zich inzet voor de belangen van senioren. Hij was ook eigenaar van het drukkerijbedrijf Pitman in Goes en later de oprichter van het reclame- en communicatiebureau Boom Kollektief in Goes. Hij is ook jarenlang actief betrokken geweest bij diverse sportclubs en carnavalsorganisaties.

John Jansen uit Hansweert, Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Hij is sinds 2006 voorzitter WMO-raad, gemeente Reimerswaal, ruim tien jaar bestuurslid en penningmeester van Dorpshuis Kaj Munk en meer dan tien jaar penningmeester van de biljartclub in datzelfde dorps huis. Ook is hij meer dan tien jaar vicevoorzitter geweest van het parochiebestuur van het bisdom Breda en is hij nog steeds de drijvende kracht achter de katholieke kerk in Hansweert. Lid bestuur Senioren Zeeland.

Dianne Porreij-Pijcke uit Sluiskil, Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Voor verdiensten op het terrein van onder meer welzijn, religieus leven en muziek. Sinds 1988 bestuurslid van de kindernevendienst St. Elisabeth Parochie. Achttien jaar gastvrouw in de kantine van VV Sluiskil. Tien jaar was ze penningmeester van de Sluiskilse Vogelvrienden. Sinds 2012 secretaris en penningmeester Avond-4Daagse in Sluiskil. Tien jaar secretaris van Ondernemersvereniging Sluiskil Samen Sterk 1987. Sinds 2014 secretaris bij Muziekvereniging Sluiskil. Tien jaar penningmeester bij de KBO in Sluiskil.

Theo Snel uit Goes Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Hij heeft op verschillende vlakken vrijwilligerswerk verricht. Zo was hij actief bij de KBO en het Bondenberaad. Hij vervult een cruciale rol bij de lokale volleybalvereniging en bekleedt een bestuursfunctie in het voortgezet onderwijs. Daarnaast zet hij zich in voor de kerkelijke gemeenschap. Zijn mantelzorgactiviteiten, samen met zijn vrouw, vormen een belangrijke steun voor vrienden en dierbaren.

Trees Verdurmen-Buijsse uit Hulst, Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Zij is benoemd voor haar werkzaamheden als vrijwilliger bij de afdeling Hulst van De Zonnebloem. Namens De Zonnebloem brengt ze bezoekjes aan mensen, verkoopt ze loten en verzorgt ze de notulen van de algemene vergaderingen. Sinds 1995 is ze ook vrijwilliger bij Buurtvereniging Den Dullaert, zo ondersteunt ze de spelletjesmiddagen en is ze verkeersbegeleider bij de avondvierdaagse en kinderoptochten. Voor het project Propere Dullaertwijk gaat ze sinds twee jaar wekelijks op pad om zwerfafval op te ruimen. Bij Stichting Tragel Zorg zet ze zich sinds 2002 in voor de handwerkclub. Ook op de locatie De Blaauwe Hoeve van ZorgSaam is ze als vrijwilliger actief. Daar gaat ze sinds 2009 met bewoners wandelen.

Tom Brooijmans, 60 jaar priester

Priesterwijding door Mgr. G.H. de Vet op 12 juni 1965 te Breda.

Op 12 juni 1965 wijdde de bisschop van Breda, Mgr. G.H. de Vet, Tom Brooijmans tot priester. Hij wordt tweede kapelaan in Vlissingen, evenals docent godsdienst op de Paulus ULO. Niet lang daarna is hij godsdienstleraar in Goes, samen met Jan Aarts. In 2000 neemt hij na vijfendertig jaar afscheid van het St. Willibrordcollege te Goes.

In 1978 strijkt Tom neer in Lewedorp. Het was de bedoeling om, ingegeven door een gebrek aan beroepskrachten, een regiopastoraat op de Bevelanden op te zetten. Ook zouden meer leken ingeschakeld worden om mee verantwoordelijkheid te dragen.

Steeds meer parochies sloten zich aan bij het regiopastoraat. In 1989 werd Tom Brooijmans teamleider van het pastorale team in de regio. Hij hield als teamleider steeds het einddoel voor ogen, ging daarvoor, maar behield altijd de dialoog met collegae en vrijwilligers.

Op 1 juli 2004, op 65-jarige leeftijd, droeg hij het stokje als verantwoordelijk pastor voor de regio over, maar hij bleef als emeritus voorgaan in de parochies van de regio De Bevelanden en Schouwen-Duiveland. In 2005 werd Tom koninklijk onderscheiden als lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Een paar jaar later werd hij eerst waarnemend pastoor in Hoogerheide en omstreken en vervolgens in de Elisa-

bethparochie in Terneuzen. Het was een bewogen periode, omdat er meerdere kerken moesten worden gesloten. Zijn ervaring en manier van handelen leverden ook in die regio's een flinke meerwaarde op.

Pastoraal adviseur bij de KBO

In 2013 wordt Tom Brooijmans pastoraal adviseur bij de KBO als opvolger van Jan Aarts.

De pastoraal adviseur is aanwezig bij alle vergaderingen van het Algemeen Bestuur en verzorgt bij de opening van een vergadering een overweging. Verder is hij voorzitter van de commissie identiteit en pastoraat. In 2014 bestaat die commissie naast Tom uit Kees Rentmeester, Ria Borgs, Renilda de Maeyer en Marianne Langerak.

De commissie rond 2017: Marianne, Renilda, Kees, Ria en Tom.

Er worden excursies en inspiratie- en identiteitsdagen georganiseerd. Vanzelfsprekend gaat Tom voor in de viering op een identiteitsdag in de Blaauwe Hoeve in Hulst. Deze dagen worden door zeker honderd mensen bezocht. In de ochtend een eucharistieviering en na de lunch een entertainer. Belangstellenden kunnen met de bus vanuit Walcheren en Zuid-Beveland worden opgehaald voor deze zeer succesvolle bijeenkomsten in Hulst. Ook zijn er excursies naar Scherpenheuvel, de Passiespelen in Tegelen, O.L. Vrouwe van Aardenburg met de Inktpot en de Wintertuin in St Cathelijne Waver.

In 2022 wordt afscheid genomen van Tom Brooijmans als pastoraal adviseur. Door een statutenwijziging wordt de functie, mede gezien het tijdsbeeld, opgeheven. De commissie identiteit en pastoraat gaat door als commissie Mens en Religie bestaande uit Lilianne van der Ha,

Riek van Zeventer, Ron Nuytinck, Kees Rentmeester, Tom Brooijmans en voorzitter Rob Rijkschroeff. De commissie organiseert ontmoetingsmiddagen in Sluiskil en Ovezande en excursies naar Brecht, Berne en in april 2025 naar Averbode en Scherpenheuvel.

Het 60-jarig priesterjubileum van Tom Brooijmans zal op zondag 8 juni, het feest van Pinksteren, gevierd worden in de R.K. Kerk van Ovezande. Paul Verbeek zal in deze viering voorgaan. Tom Brooijmans is de concelebrant. Een gelegenheidskoor o.l.v. Kees Boonman zal Gregoriaanse gezangen afwisselen met Nederlandstalige volkszang verbonden aan het feest van Pinksteren. Het koor wordt op orgel begeleid door Jolanda Nagelkerke. De viering vangt aan om 14.00 uur.

Tom stelt het zeer op prijs als naast zijn familie en vrienden ook bekenden uit de regio aanwezig willen zijn.

U bent van harte uitgenodigd.

De voorbereidingscommissie: Lian de Jonge, Ad Schenk en Rob Rijkschroeff.

De Plaat van Oude Tonge

De plaat van Oude Tonge is een gebied waar de Oosterschelde zichzelf is gebleven

Engels slijkgras.

Boze tongen beweren dat de slikken langs de Grevelingendam alleen maar toegankelijk zijn, omdat het aanvankelijk geplande betredingsverbod om onduidelijke redenen niet doorgegaan is. Als je alle feiten overziet, lijkt het erop dat dat verhaal niet zomaar uit de duim gezogen is. Want het weidse en zeer vogelrijke slikkengebied is zo'n beetje het enige in de hele Oosterschelde waar nog sprake is van aangroeiende jonge schorren. En het is de laatste plaats waar het ooit wijdverbreide groot zee gras nog voorkomt en zelfs licht uitbreidt. Er is kortom geen enkel argument te bedenken om horden schelpdierrapers en andere buitendijkse recreanten zomaar ongelimiteerd hun gang te laten gaan.

Een ongerept slikkengebied met veel leven boven en in het slik.

We laten maar rusten of er nou wel of niet sprake is geweest van ambtelijke corruptie en constateren dat het al gek moet gaan, wil deze blunder uit het verleden niet gerepareerd worden zodra het Natura 2000 beheerplan geëvalueerd en herzien is.

Want hier zie je de Oosterschelde niet alleen op haar rijkst, maar ook in haar meest kwetsbare vorm. Dit is de Plaat van Oude Tonge!

Zelfs als je met een gangetje van de toegestane 100 kilometer over de Grevelingendam raast, moet het haast wel opvallen. Hier ligt een gebied waar de Oosterschelde zichzelf gebleven is. Met onafzienbare slikken, die hier en daar gekoloniseerd worden door pionierbegroeiingen van Engels slijkgras op de slibrijke plaatsen en zeekraal op de meer zandige locaties. De veldjes met groot zee gras zie je niet vanaf de snelweg, maar met de nodige voorkennis en een dosis geluk zie je wel dat herbivoren als rotganzen en smienten foerageren op het ogenschijnlijk onbegroeide slik. Dan weet je dus dat er meer aan de hand is.

Afwachtend op laag tij om te kunnen fourageren.

Als je rustig over de parallelweg rijdt, krijg je veel meer van het vogelleven te zien. Dankzij het weinige verkeer is het best verantwoord om hier en daar eens te stoppen om te kijken hoe wulpen met succes op kleine krabbetjes azen en hoe een rosse grutto een vette worm uit het slik naar boven haalt. Zelfs de draaddunne worm die een zilverplevier uit de bodem peurt, kun je door de verrekijker prima zien. Langs het grootste gedeelte van de parallelweg is geen parkeergelegenheid, en dat is maar

goed ook. Want dankzij het aanbrengen van fysieke beperkingen in de vorm van lange rijen bermpaaltjes worden de slikken de laatste jaren veel minder betreden. Voor de foeragerende vogels is dat natuurlijk pure winst.

Maar als je over de parallelweg rijdt, of -beter nog- fietst, moet je niet alleen naar de vogels in de verte kijken. Op het talud van de dam is ook heel veel te zien. In de broedtijd vind je er meerdere paren scholeksters, maar ook strandplevieren en bontbekplevieren zijn present.

De wolfsmelkpijlstaart.

En er is een prachtige begroeiing met bijzondere planten als sikkelklaver, kruisdistel en heksenmelk. Let vooral goed op die laatste. Want met een flinke dosis geluk vind je daar in de zomer de rupsen van de zeldzame wolfsmelkpijlstaart.

De rups van de wolfsmelkpijlstaart

Dat is echt een buitenkansje, want afgezien van de Noordzeekust (waar ze op zeewolfsmelk foerageren) zijn deze rupsen nog heel erg schaars in Nederland. Als het hoog water is, staat de Plaat van Oude Tonge vrijwel helemaal onder water. Je hebt dan vlak langs de dam of zelfs op het talud hoogwatervluchtplaatsen, waar scholeksters, rosse grutto's en wulpen afwachten tot het water weer zakt, zodat ze weer kunnen foerageren.

Helaas... de illusie van een nog ongerepte Oosterschelde wordt ruw verstoord zodra je de blik naar de horizon richt. De gigantische windmolens van het windpark Krammer staan vlak voor je neus en op iets grotere afstand zijn er nog veel meer windmolens die de horizon domineren. Je houdt je hart vast als in de verte een zeearend opdoemt die onder de eenden en steltlopers enorme paniek veroorzaakt. Hij zal toch niet Nee, gelukkig niet. Op de windmolens zit een detectiesysteem dat ervoor zorgt dat de molens bij de nadering van een zeearend worden stilgezet. Ook in dit ogenschijnlijk ongerepte landschap worden compromissen gesloten tot op de vierkante meter!

Tekst en foto's: Chiel Jacobusse.

Chiel Jacobusse was 43 jaar werkzaam voor Stichting Het Zeeuws Landschap en 36 jaar lang lid van de redactie van het tijdschrift Zeeuws Landschap.

Hij werd mede door zijn publicaties in het tijdschrift van de stichting en in de PZC een bekend fotograaf en auteur/publicist.

Hij heeft veel boeken geschreven en geïllustreerd over de flora en fauna van Zeeland. Ook een 5-tal boeken in de serie Fauna Zeelandica komen van zijn hand.

De liefde voor de natuur werd hem van huis uit met de papepel ingegoten.

Jaarvergadering Senioren Philippine

Kopij uit de afdelingen

Iedere maand weer krijgen alle zevenentwintig afdelingen uit de provincie de kans kopij in te leveren voor Wij Zêëuwen. De redactie houdt nog net geen statistieken bij, maar er zullen best een paar afdelingen te vinden zijn die nog nooit iets van hun activiteiten gemeld hebben. En dat is toch jammer, niet alleen voor de leden van de betreffende afdeling, maar ook voor alle ander afdelingen, want we kunnen elkaar inspireren en ideeën bieden voor allerlei activiteiten.

De top vijf

In 2025 hoort Senioren Philippine zeker bij de top vijf van afdelingen die kopij leveren. We lazen in januari over hun kerstreünie, in maart was er aandacht voor Jan in de Zak en in april leidde een kort bericht over een zangmiddag tot een volledig artikel over De Dekzwabbers.

‘Zeeuws-Vlaamse’ babbelaars

Ook bij de excursie van M en R naar Scherpenheuvel/Averbode zijn er deelnemers uit Philippine. We babbelen over de gezellige middag met de Dekzwabbers, over ziekenbezoek, over The Passion en over deelname aan de landelijke Romereis eind april.

De gezamenlijke lunch was smakelijk en gezellig.

Kort en krachtig

Secretaris Ben Vlegels meldt deze maand dat de seniorenafdeling Philippine op 11 april 2025 haar jaarlijkse algemene vergadering gehouden heeft. Er waren zesenvestig leden aanwezig en twee gastleden. Na de vergadering was de jaarlijkse broodmaaltijd, verzorgd door de dames van het bestuur en enkele vrijwilligers.

Tekst: Ben Vlegels, Foto's: Ronny Bosma.

Moederdag

De liefste moeder van de wereld

*Ontbijt op bed, vader die het huishouden doet en kinderen die een versje opzeggen.
Moeders die het hele jaar door de zorg voor man en kinderen op zich nemen, worden één dag per jaar verlost van hun taken.*

Moederdag is van origine geen Nederlands feest. Het werd in ons land in 1922 voor de eerste keer op kleine schaal gevierd. In Amerika was er al langer behoefte aan een dag voor moeders. In 1870 startte rechter Julia Ward Howe uit Philadelphia een publiciteitscampagne voor een dag die in het teken moest staan van het pacifisme en vrouwen.

In Engeland was in de 17^e eeuw al sprake van Mother's Day.

Een dag waarop de soldaten naar huis mochten om hun moeder op te zoeken.

Het initiatief van Anna Jarvis

Het succes kwam pas in 1907 toen Anna Jarvis (1864-1948) ijverde voor de invoering van een speciale dag voor moeders: de *General memorial day of all mothers*.

Op 8 mei 1914 bekrachtigde president Woodrow Wilson het besluit van het parlement om Moederdag in te voeren op de tweede zondag van mei.

De strijd tussen bloemisten en bakkers

Het Leger des heils was één van de eerste die in Nederland Moederdag in de jaren twintig van de vorige eeuw propageerde. Ook de Koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde was er vroeg bij. Vertegenwoordigers van de Maatschappij waren naar Amerika geweest en zagen in Moederdag een goede kans om hun omzet te vergroten.

Vanaf 1924 voerde de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Landbouw campagne voor Moederdag.

Onder scholen werd een folder verspreid om onderwijzers aan te zetten om met de kinderen knutselwerkjes te maken en opzeggversjes in te studeren.

Uit deze folder blijkt ook waarom men een Moederdag belangrijk vond: 'De plaats, welke de Moeder als regel inneemt in het huisgezin, is zoo voornaam, dat men werkelijk wel eens nationaal 'De Moeder' mag herdenken'.

In 1927 werden in Rotterdam 30.000 tulpen uitgereikt, die kinderen op Moederdag aan hun moeder mochten geven.

Ook de banketbakkers zagen in Moederdag een mogelijkheid om hun afzet te vergroten. Het tijdschrift *De Banketbakkerij* schreef in 1928: 'Wij, hier in Nederland, hebben het nog niet verder gebracht dan bloemen.' Niet de bloemist, maar de bakker was immers de vriend van moeders. In 1938 trokken de bakkers door Amsterdam met hun karren, waarop een groot bord was bevestigd met de tekst: 'Viert Moederdag'. Een ander propagandamiddel was de jaarlijkse aanbidding van een kolossale Moederdagtaart door de banketbakkersschool aan de koningin. Tot na de Tweede Wereldoorlog bleven bloemen en taarten de traditionele Moederdagcadeaus, daarna werd het assortiment uitgebreid met geurtjes en zeepjes.

Spil van het gezin

Tijdens het naziregime raakte Moederdag besmet, omdat op deze dag vrouwen met veel kinderen werden beloond met een medaille. Maar de herinnering hieraan was na de Tweede Wereldoorlog al snel vergeten. In de jaren vijftig en zestig hadden moeders een allesbepalende rol in het gezin. Terwijl manlief zorgde voor het inkomen, was het de taak van de vrouw om de kinderen op te voeden en het huishouden te bestieren. Moeders maakten dat het huis gezellig en huise-lijk was en waren de spil van het gezin. Een betere voedingsbodem voor Moederdag is niet te vinden.

In de jaren zeventig en tachtig kreeg Moederdag steeds meer kritiek. Het bevestigde immers het stereotiepe beeld dat moeders er zijn om kinderen groot te brengen en om het huishouden te doen.

Onder invloed van Dolle Mina klonk in sommige kringen dan ook de leus: 'wij laten ons niet met een cadeautje het riet in sturen'. Moederdag mag geen zoethoudertje worden voor de rest van het jaar.

Verrassingsbezoekje

Daphne, al 18 jaar woonachtig in Ramsel, maar oorspronkelijk afkomstig uit Philippine, had dit jaar een heel origineel cadeau voor haar moeder.

Elkaar met openbaar vervoer bezoeken kost zeeën van tijd, maar toen haar moeder met Senioren Zeeland op excursie was in Scherpenheuvel verblijdde Daphne haar moeder met een verrassingsbezoekje!

Tegenwoordig is Moederdag populair bij gezinnen met jonge kinderen en bij mensen die een moeder op leeftijd hebben. Moeders willen het liefst een zelfgemaakt cadeau. Dat is persoonlijk en een blijk van waardering, liefde en aandacht. Ook willen ze graag even aan de dagelijkse gezinsbezigheden ontsnappen, door uit eten te gaan of een dagje voor zichzelf te hebben, bijvoorbeeld in een beautyfarm.

In het zonnetje zetten

Moederdag is niet meer weg te denken uit de vaderlandse tradities. Ondanks de lichte protesten die ieder jaar weer opklinken, omdat de commercie zich er al te zeer meester van zou maken, blijft het een hartverwarmende manier om moeders in het zonnetje te zetten.

Naar: Ineke Strouken: Dit zijn wij. De belangrijkste 100 tradities van Nederland, p.76-79

Hersenspingsels

Dag Moeder

Op 4 maart 2024 konden we via de kranten vernemen dat het kabinet -oftewel de regering- moeder uit de burgerlijke stand zou willen verwijderen. In dit register der bevolking zou zij als volgt benoemd moeten worden: 'ouder uit wie het kind is geboren'. De vader mocht blijven, maar de moeder zou volgens een of andere 'droogstoppelige' medewerk(st)er van het bevolkingsregister niet terecht zijn in verband met allerlei verwickelingen rondom het lhbtqia- onderwerp.

Er is in bepaalde kringen veel te doen om termen als vader en moeder uit de burgerlijke stand te halen en te vervangen door termen die recht doen aan de letters van de lhbtqia. En de 'droogstoppelige' medewerk(st)er van het bevolkingsregister dacht misschien wel dat zij/hij dan maar de eerste moest zijn om dat ook daadwerkelijk toe te passen.

En in een aantal vooral gelovige kringen ontstond er vanzelfsprekend de nodige ophef en verontwaardiging. De moeder, die het leven aan mensen schenkt, zomaar uit de openbare stukken en akten verwijderen en vervangen door 'ouder uit wie het kind geboren is'. Waarschijnlijk heeft deze overijverige stoppelaar er niet bij nagedacht dat deze wijziging een enorme chaos in ons taalgebruik teweeg zou brengen. En heeft hij/zij er ook niet over nagedacht dat de 'moeder' in ons dagelijks leven een belangrijk en onmisbaar personage is, waar niet aan getornd kan en mag worden.

Laat ik u eens wat chaos voorschotelen. Bij een tig-jarig huwelijksfeest wordt er wel eens gezegd: 'mijn ouders zijn zoveel tig... jaren getrouwd'. Maar er wordt ook wel gezegd: 'mijn vader en moeder zijn zoveel tig... jaren getrouwd. Doch..... Wat ga je daarvoor in de plaats zeggen als moeder uit de burgerlijke stand verdwijnt? 'Mijn vader en de ouder uit wie ik geboren ben viere hun zoveel tig... jaren getrouwde huwelijksfeest?

Nog een minder vrolijk voorbeeld: Hoe druk je uit dat je natuurlijke moeder zoveel jaar geleden is overleden en dat de huidige vrouw van je vader je stiefmoeder is? De ouder uit wie ik geboren ben, leeft niet meer en de vrouw met wie mijn vader hertrouwd is, is niet 'de ouder uit wie ik geboren ben'? Het is natuurlijk ver gezocht, maar een dergelijke wijziging zou zeer zeker een grote spraakverwarring opleveren.

Een dergelijke opvatting doet volgens mij zwaar tekort aan degene aan wie je je leven en een groot deel van je opvoeding te danken hebt. En aan wie je vaak als eerste zegt dat je problemen hebt.

Bijvoorbeeld dat je verliefd bent op een andere vrouw/vriendin, dat je financiële problemen hebt, dat je niet 'lekker in je vel' zit en zoveel andere minder prettige dingen meer. De moeder is in de meeste gevallen toch degene tot wie je je het eerste wendt.

Maar ook in de religieuze wereld zou je een enorme spraakverwarring krijgen. In Rooms Katholieke kring wordt Maria, de moeder van Jezus, vaak vereerd met allerlei titels. Bijvoorbeeld 'moeder van smarten', de 'moederkerk', 'moeder van Christus'. Hoe ga je in dergelijke gevallen het woord 'moeder' vertalen of benoemen?

Het woord moeder houdt zoveel in dat het niet aangetast mag worden. Het woord heeft zoveel ongeschreven betekenissen dat we er onze handen van af moeten houden. 'Je moeder' is toch alles, je leven, je bestaan? En op de tweede zondag in mei zetten we haar met MOEDERDAG nog eens extra in het zonnetje. Ik wens alle moeders die dit schrijfsel lezen en ook die het niet lezen nog heel veel mooie dagen toe met heel moederlijke gevoelens voor hun kroost en wat daarna nog aan kleine kroost komt.

Augustinus

Ave Maria

In deze maand mei, Mariamaand, aandacht voor Ave Maria als gezang.

‘Qui bene cantat bis orat’: ‘Wie goed zingt, bidt tweemaal’.

Mariaverering

**Met uw Zoon ons zoo geneegen
Geef, Maria, ons uw zeegen**

Als kind heb ik me altijd verwonderd over bovenstaande uitspraak, al was het maar vanwege de ‘ouderwetsche’ spelling. Het is natuurlijk ‘gewoon’ een smeebede, besef ik nu. Ik zag het staan op een diploma uit de jaren 30, de tienerjaren van mijn moeder.

Toen ik naar de middelbare school ging, kreeg ik van haar ter bescherming een scapulierje om mijn nek gehangen met daarop een afbeelding van Maria met het kindje Jezus.

In de meimaand mochten (moesten?) mijn zusje en ik mee naar de kapel om de rozenkrans te bidden.

In die tijd was pater Martien Vermue -afkomstig uit Kwadendam- het hoofd van onze parochie. Hij maakte deel uit van de congregatie van de Oblaten van de Onbevleete Maagd Maria (OMI).

Ave Maria; Ellens derde lied

Een katholiek gebed op een heel bekend deuntje. Dan hebben we het natuurlijk over: *Ave Maria*. Uitgevoerd in allerlei verschillende versies en door 's werelds grootste artiesten, onder wie Luciano Pavarotti.

Het is een van Franz Schuberts meest populaire werken, maar hij heeft eigenlijk nooit het stuk met de naam *Ave Maria* geschreven. Zijn muziek heette eigenlijk *Ellens dritter Gesang*, wat zich laat vertalen als *Ellens Derde Lied*.

Hij schreef het in 1825, toen hij 28 jaar oud was, naar de woorden van het epische gedicht *The Lady of the Lake* van Sir Walter Scott. Het lied bevat wel de woorden 'Ave Maria', maar alleen in verwijzing naar het gebed zelf, maar eigenlijk was dit nooit de naam van het stuk.

Hulp van Maria

Het verhaal gaat over Ellen Douglas die zich samen met haar vader in een grot verstopt om de wraak van de koning te ontlopen. In haar radeloosheid begint ze te bidden en vraagt daarbij Maria om hulp.

Doordat in zowel het refrein als de openingswoorden van het lied de woorden 'Ave Maria' stonden, werd dit ook steeds vaker in religieuze context gebruikt. En dan niet in het Duits, maar in het Latijn.

***Ave Maria
gratia plena
Dominus tecum
benedicta tu in mulieribus
et benedictus fructus
ventris tui, Jesus.
Sancta Maria, Mater Dei,
ora pro nobis peccatoribus
Nunc et in hora mortis
nostrae.***

Amen.

Tekst: Rob Rijkschroeff

Foto: quilt van Vonny Delsine

Erme Job, twidde bedrief

Het bijbelboek Job is opgezet als een toneelstuk in vier bedrijven. Het eerste bedrijf toont dat de welgestelde en godvruchtige man Job onder het goedkeurend oog van God door de duivel zwaar op de proef wordt gesteld. Satans idee is namelijk dat Jobs godvruchtigheid enkel is gebaseerd op zijn welvaren. Dus als Job al zijn bezittingen, en ook nog zijn gezondheid, worden afgenomen, dan zal hij volgens Satan zijn toewijding aan God zeker verliezen. Dit blijkt echter niet te gebeuren. Job blijft een gelovig man, maar wel lijdt Job veel pijn en verdriet en begint hij zich te beklagen. Dan krijgt Job bezoek van zijn drie beste vrienden.

Job krijgt bezoek van zijn vrienden. Ingekleurde kopergravure van William Blake.

Job 2:11-13, de drie kameraads van Job

¹¹ Toen a Job z'n drie kameraads ok oorden watvoe rampen a n overkomme wazze, toen kwamme ze van drie verschillende plekken naè z'n toe: Elifaz van Teman, Bildad van Soeach, en Zofar uut Naäma. Ze gieng saemen naè z'n toe, om n te beklaegen en te troôsten.

¹² Mae toen a ze van 'n eindje naè z'n keke, toen konne ze n glad nie mì trugkenne. Ze begonne daè aol ard te schreëuwen, ze schoorden aolegaere d'r mantels an stikken, en ze goôiden stof over d'r oôd. ¹³ Toen bleve ze zeven daegen en zeven nachten bie z'n op de grond zitte. Mae ze duste geên van z'n aolen wat tegen z'n te zeggen; wan ze zagge wè da t'n stikten van de piene.

Na een lange klaagzang van Job proberen de drie vrienden om beurten Job te helpen. Ze doen dat door verklaringen voor zijn lijden te zoeken. Godvruchtig als zij alle drie zijn, geloven ze dat Job tegenover God iets verkeerd heeft gedaan. God is immers rechtvaardig, hij belooft goede daden en straft fouten af. Job is er echter van overtuigd dat hij niets verkeerd heeft gedaan. Hij kan niet begrijpen dat hij ergens voor gestraft moet worden. Hij spreekt zijn vrienden alle drie tegen en kan in hun woorden geen vertroosting vinden.

Job 5:6-17, Elifaz de Temaniet

⁶ Slechtig'eid kom daèrom nie uut de lucht evaole, en ellende kom nie uut de grond eboste.

⁷ Ellende wor gebore uut de mens; zo zeker as a voenken in de lucht vliege.

⁸ Mae as ik joe was, dan zou 'k zoek naè God. Ik zou m'n zaak voorlegge an d'n Aolmachtigen.

⁹ Die doe groôtse en onnaevolgbaere diengen, ontelbaer vee wonderlike diengen.

¹⁰ Ie laèt 't regene op de waereld, en ie giet waeter over 't land.

¹¹ Ie geef aanzien an de mindere man, en nieuwe moed an die a rouwt.

¹² Ie laèt de plannen van koenkelaers mislukke; wat a die in d'r oôd è, kriege ze nie uut d'r anden.

¹³ Ie vang de rechtsgeleërde in d'r eigen wetten; uldere bedienksels voere nergest naètòe.

¹⁴ Ze komme overdag a in d'n doenker, en ze lôôpe a rond de mirreg te voelen of a 't nacht is.

¹⁵ Ie redt de mensen van uldere scherpe tonge, en d' erme mensen uut de klauwen van de macht.

¹⁶ Zodoende è d' erme mensen hoop, en zwieg d' onrechtvaardig'eid stille.

¹⁷ Dus zalig de mens die a deur God wor bestraft; wies de straf van d'n Aolmachtigen nie of.

Job 6: 24-30, Job gaè tegen Elifaz in

²⁴ Lei 't mien aol mae 's uut, en dan za 'k zwiege. Vertel mien mae 's oe a 'k de fout ingieng.

²⁵ Eêrlieke woorden magge ard ankomme, mae bin joldere terechtwiezigen wè terecht?

²⁶ Vinne jolder noe echt da 'k 't nie goed ezeid è, en beschouwe je de woorden van 'n raedeloôs man as lucht?

²⁷ Tsjoe, jolder zouë 'n weêskind kunne verlote, en j'n eigen kameraad verkôôpe.

²⁸ Na, verwaerdig j'n eigen mae 's om naè me te kieken.
Ik za jolder nie onder j'n ôôgen voorliege!

²⁹ Dienk nog 's nae, dit mag nie onrechtvaardig weze.
Dienk toch nae, 't gaè om mien rechtvaardigieng!

³⁰ Op m'n luppen lig toch gin ongerechtig'eid?
Zou mien verhemelte dan gin slechte diengen kunne
proeve?

Job 8:2-7, Bildad de Soeachaar

² Oe lank gaè jie nog deur mie zukke praat?
Wan d'r kom zo 's vee wind uut je mond.

³ Zou God gerechtig'eid verdraaie?
Of zou d'n Aolmachten wat a rechte is, verbuge?

⁴ A je guus tegen um ezondigd è,
dan ei t'n z' over'eleverd an de straf voe uldere zonde.

⁵ Maer a jie noe 's gaè zoeke naè God,
en d'n Aolmachten om vergevieng vraegt,

⁶ en j'n eigen goed en rechtvaardig gedraegt,
dan za t'n voe joe overende komme,
en je 't goeie leven wee truggeve.

⁷ Vroeger za voe joe mae minnetjes lieke,
wan je gaè 'n gouwe toekomst tegemoed.

Job 9:15-20, Job gaè tegen Soeach in

¹⁵ Oewel a 'k onschuldig bin, kan 'k m'n eigen nie bie
um verantwoorde.

Ik zou net nog mien rechter om genade kunne smeke.

¹⁶ As ik um naè voren zou roepe en ie zou daè op ingae,
dan glôôve 'k nie da t'n mien effenof zou oôre,

¹⁷ ee, die a op mien inbeukt mie 'n sturm,
en die a mien eêlegans bulslag slaèt.

¹⁸ Die a mien nie op aesem laèt komme,
en die a mien leven glad vergalt.

¹⁹ A 't om kracht gaèt, is um ongetwufeld de sterksten!
En a 't om gerechtig'eid gaèt, za t'n zegge:
"Wiën kan mien voe 't gerecht brienge?"

²⁰ Oewel a 'k onschuldig bin, zou mien eigen mond me
veroordeële. Oewel a 'k rechtvaardig bin, zou t'r
uitkomme da 'k nie deuge.

Job 11:14-19, Zofar de Naämeeër

¹⁴ A j' ongerechtig'eid vast eit, goôï die dan wig;
laèt t'r gin kwaed in je tente weune.

¹⁵ Dan kan jie fier rechtop gae;
onbevreesd, as 'n vent uut eên stik.

¹⁶ Je za aol j'n ellende vergete,
as waeter dat a wig'estrôômd is.

¹⁷ 't Leven za nog lichter weze as midden op d'n dag.
't Za nog wè 's doenker worre,
mae zomae net as 's ochensvroeg.

¹⁸ Je za vol vertrouwen weze, wan d'r is hoop.

Je za j'n eigen veilig wete, en rustig kunne slaepe.

¹⁹ Je kan rustig ligge en van gin mens benauwd weze;
ze komme geregeld over je bolle strieke.

Job 13:7-12, Job gaè tegen Zofar in

⁷ Ka je soms onzin prate in naem van God?

Ka je soms in zien naem liege?

⁸ Of gae jolder n 's even blië maeke?

Zuë je die zaak voe God wè 's of'andele?

⁹ Zou 't wè goed oflôôpe a t'n jolder zelf zou
deurlichte?

Of ka je n soms bedriege,
liek as a je dat mie 'n mens kan doe?

¹⁰ A jolder zouë zitte fleême,
dan zou t'n je wè 's of komme drôôge.

¹¹ Zou z'n volle glorie jolder nie doôdsbenauwd
maeke;

zouë je nie glad deur vreës voe um bevange raeke?

¹² Joldere spreuken bin los zand,
en joldere verdedigieng van leem

De 'vrienden' wijzen hun beschuldigende vingers naar Job. Kopergravure van William Blake.

Colofon

Hans de Vos uit het Zeeuwse Kwadendamme verdiept zich graag in de lokale, Zuid-Bevelandse geschiedenis en in de Zeeuwse taal waarin hij werd grootgebracht. Als de taal van het hart kan de moedertaal immers een sterk gevoel van begrip en waarheid tot ontwikkeling brengen. Dit gevoel is het sterkst bij het verstaan van wijze woorden, bijvoorbeeld die uit de wijsheidsliteratuur in de Bijbel, of die in de Masnavi van Roemi.

Ei, ei, ei, in mei leggen alle vogels een ei

Op een frisse ochtend in mei loopt Thomas door het bos, luisterend naar het gefluit van de vogels om hem heen. Hij herinnert zich de woorden van zijn opa: "In mei leggen alle vogels een ei." Maar inmiddels weet hij dat dit niet helemaal klopt. Sommige vogels, zoals de kievit, leggen al veel eerder in het jaar hun eieren, terwijl andere, zoals de kwartelkoning, pas laat in mei terugkeren om daarna te beginnen met broeden.

De natuur heeft haar eigen ritme en Thomas geniet van het kijken en luisteren. Hij ziet een boerenzwaluw laag over een veld scheren, op zoek naar insecten. Deze zwaluwen komen tussen maart en mei terug uit Afrika en beginnen vrijwel direct met het bouwen van hun nesten.

Niet ver daarvandaan hoort hij het kenmerkende geluid van een koekoek. Hij weet dat deze vogel zijn eieren niet in een eigen nest legt, maar in die van een andere soort, zodat de jongen door een andere vogelsoort worden grootgebracht. Een slimme, maar ook meedogenloze strategie.

De aalscholver.

Verderop in het bos, bij een kleine vijver, ziet Thomas een aalscholver zitten op een tak die over het water hing. Deze vogels broeden niet alleen in mei, maar kunnen al eerder in het jaar beginnen.

De kwartelkoning.

Meerkoeten.

Hij vraagt zich af hoe de vogelsoorten weten wanneer ze eieren moeten gaan leggen. Het broedseizoen is voor de meeste vogels van maart tot juli, maar sommige, zoals de bosuil, beginnen al in februari, terwijl andere, zoals de meerkoet, doorgaan tot in augustus.

In een open veld hoort Thomas het raspende geluid van een kwartelkoning, een vogel die vroeger veel vaker in Nederland voorkwam. Zijn grootvader noemde hem altijd de 'spriet', een van de vele volksnamen voor deze schuwe soort. Tegenwoordig is de kwartelkoning zeldzaam en broedt hij alleen nog in enkele hooilanden en akkers.

Terwijl hij verder loopt, merkt Thomas hoe de natuur vol zit met verschillende vogelsoorten, elk met hun eigen gewoontes en aanpassingen. In een nabijgelegen boom is een koolmees druk bezig met het voeren van haar jongen. Hij weet dat koolmezen meerdere legsels per jaar kunnen hebben, afhankelijk van de beschikbaarheid van voedsel en de veiligheid van hun nest. Ondertussen vliegt een grauwe klauwier voorbij, een roofzuchtige zangvogel die bekend staat om zijn gewoonte om prooien op doornen te spietsen.

Het werd later in de ochtend en Thomas geniet van alle verschillende vogels die hij ziet. Hij weet van zijn opa dat er in mei veel soorten te vinden zijn, van de grauwe vliegenvanger tot de wielewaal, en zelfs zeldzame soorten zoals de draaihals en de bijeneter, die soms over het land trekken.

In de verte hoort hij de roep van een kemphaan, een vogel die in mei terugkeert naar zijn broedgebied in Nederland.

Grote sterns aan het broeden.

Hij loopt verder en komt bij een duingebied en het strand, waar hij een kolonie grote sterns ziet neerstrijken op een zandbank. Deze fraaie zeevogels zijn net begonnen met broeden en hij ziet hoe ze druk in de weer zijn met het verzamelen van nestmateriaal.

Een roodpootvalk.

Even verderop ziet hij een roodpootvalk, een zeldzame doortrekker die af en toe in Nederland wordt waargenomen. De vogel rust uit op een paal, waarschijnlijk onderweg naar zijn broedgebied verder naar het oosten.

Terwijl hij zijn weg vervolgde, dacht hij na over hoe verschillend de levens van deze vogels zijn. Sommige vogels, zoals de ooievaar, keren elk jaar terug naar hetzelfde nest, terwijl andere, zoals de wielewaal, elk broedseizoen een nieuwe plek uitkiezen.

Hij beseft hoe fascinerend de wereld van vogels is en hoe elk van hen een eigen strategie heeft om te overleven en zich voort te planten.

De natuur is vol verrassingen, en hoewel het gezegde

niet volledig waar is, blijft mei een maand vol nieuw leven. Hij lacht in zichzelf als hij de bosrand weer bereikt en de zon langzaam hoger aan de hemel klimt. Het is een prachtige tijd om buiten te zijn, een tijd waarin de natuur op haar mooist is.

Werken met ChatGTP.

Als voorbeeld is voorgaand verhaal gemaakt door ChatGTP met behulp van het ingeven van een aantal gegevens en daarna wat taalkundige aanpassingen.

De wielewaal.

Maak zelf een verhaal of een gedicht.

De redactie heeft al eerder aan u gevraagd om zelf een verhaal of gedicht te maken over iets wat u heeft meegemaakt of gezien hebt. Of zomaar een verhaal.

Uw beloning: uw verhaal of gedicht wordt gelezen door +/- 3400 seniorleden in Zeeland!

Tegenwoordig is dat een stuk makkelijker geworden door op de juiste manier ChatGTP te gebruiken.

Wil je eens werken met ChatGPT op je computer.

Ga dan naar google en type dan ChatGPT (=gratis).

Dan komt automatisch een panel tevoorschijn van ChatGTP waar je een vraag kunt stellen en eventuele gegevens kunt ingeven.

In het geval van voorgaand verhaal had ik (Jan van den Boom) de volgende vraag gesteld:

Maak een spannend natuur verhaal van 350 woorden over vogels in het broedseizoen in een Nederlands bos aan de rand van de duinen met een duinmeertje vlak bij zee.

Met titel: Ei, ei, ei, in mei leggen alle vogels een ei.

Zonnige start Jeu de Boules seizoen in Ovezande

Vrijdag 25 april 2025 stond de eerste dag van de nieuwe jeu de boules competitie gepland en we hadden er prachtig voorjaarsweer bij.

De jeu de boules baan ligt achter de R.K.-kerk, daarom beginnen we altijd in theehuis de Pastorie (in de voormalige pastorie van de R.K.-kerk) met een prima kopje koffie of thee en een zelfgebakken koekje.

Door middel van loting worden de groepen ingedeeld waarna we lekker buiten aan de slag kunnen. Na de winterstop was iedereen misschien nog een beetje stijf, maar we hadden al snel weer de slag te pakken.

Het was een spannend begin, want het meetlint moest er regelmatig aan te pas komen om te bepalen wie de pot gewonnen had. De winnaar van de wisselbeker was er helaas niet bij, want die moest biljarten. Maar hij krijgt dit seizoen stevige concurrentie. Na 2 uur jeu de boules en 40 potjes vonden we het genoeg en hebben we ter afsluiting nog wat lekkers gedronken in de soos om af te koelen.

Tekst en foto: Irma Duvalois.

van oeveren reizen

50-PLUS BUSPROGRAMMA

Boek nu zorgeloos uw vakantie

- ✓ Inclusief alle entreegelden
- ✓ Inclusief kofferservice
- ✓ AED en gratis wifi
- ✓ Zeer luxe touringcars
- ✓ Binnen onze regio wordt u thuis opgehaald

Van Oeveren Reizen Zierikzee — 0111- 414348 of www.vanoeveren.nl